Warsztaty z Sieci komputerowych Lista 1

Przed zajęciami

Otwórz znajdujący się na stronie wykładu dokument *Opis maszyny wirtualnej Virbian* i przeczytaj go uważnie. Pobierz obraz maszyny ze strony wykładu, stwórz konfigurację dla maszyn *Virbian0* i *Virbian1*. Następnie uruchom maszynę *Virbian0*.

Znak $\forall i$ oznacza wykonanie danego polecenia w konsoli maszyny *Virbiani* z uprawnieniami zwykłego użytkownika. Natomiast znak $\forall i$ oznacza konieczność wykonania polecenia z prawami administratora. W tym celu należy uprzednio zalogować się na konto użytkownika root albo poprzedzić takie polecenie komendą sudo.

Tutorial #1

Poniższe zadanie należy wykonać w uruchomionej maszynie wirtualnej *Virbian0*. Na początku włącz interfejs graficzny poleceniem startx.

▶ Poleceniem

VO\$> ip addr

wyświetl wszystkie dostępne interfejsy sieciowe. Powinny być dostępne dwa interfejsy: 10 i enp0s3. Jeśli nazwa drugiego interfejsu jest trochę inna, należy odpowiednio zmodyfikować poniższe polecenia.

Uzyskaj konfigurację sieciową dla maszyny wirtualnej poleceniem

VO#> dhclient -v enp0s3

Ponownie wykonaj polecenie

VO\$> ip addr

i sprawdź, że wyświetlana informacja zmieniła się i karta maszyny wirtualnej ma teraz przypisany adres IP równy 10.0.2.15 (lub podobny).

▶ Uruchom przeglądarkę Firefox. Po lewej stronie powinien być widoczny pasek z rozszerzeniem *HTTP Header Live* wyświetlającym wysyłane i odbierane nagłówki HTTP. Wejdź przeglądarką na stronę http://example.org/ i obejrzyj przesyłane nagłówki protokołu HTTP. Ile żądań HTTP jest wysyłanych? Do jakich serwerów są one skierowane? ▶ Sprawdź jaki jest adres IP związany z adresem example.org poleceniem

VO\$> host -t a example.org

Niech w.x.y.z będzie tym adresem IP. Uruchom program Wireshark i włącz w nim obserwację interfejsu enp3s0 klikając dwukrotnie na jego nazwie. Aby odfiltrować wyświetlanie zbędnych pakietów w polu *Apply a display filter* ... wpisz ip.addr == w.x.y.z i kliknij przycisk *Apply* (niebieska strzałka po prawej stronie tego pola). W razie potrzeby możesz również kliknąć ikonę *Restart current capture* (jedna z pierwszych ikon od lewej na górze okna programu).

Odśwież oglądaną stronę w przeglądarce naciskając Shift + Ctrl + R. W Wiresharku wśród wysyłanych pakietów znajdź ten zawierający żądanie HTTP pobierające stronę HTML. Obejrzyj w tym pakiecie nagłówki warstwy sieciowej (IP) i transportowej (TCP). Klikając poszczególne pola opisu, podświetlasz w widoku szesnastkowym pakietu (na dole okna) odpowiadające im bajty. Jaki jest źródłowy i docelowy adres IP tego pakietu? Jaki jest jego źródłowy i docelowy port? W których nagłówkach znajdują się te informacje?

Powtórz powyższe operacje dla pakietu zawierającego odpowiedź HTTP (powinien zawierać kod odpowiedzi 200 OK wraz ze stroną w HTML lub kod odpowiedzi 304 Not Modified). Czy dane identyfikujące połączenie (źródłowy/docelowy adres/port) zmieniły się czy są takie same? Dlaczego?

▶ W rozszerzeniu HTTP Header Live obejrzyj jeszcze raz żądanie HTTP wysyłane w momencie pobierania strony http://example.org/. Po kliknięciu przycisku *File Save* zawartość okna zapisze się w pliku Downloads/HTTPHeaderLive.txt. Zmień zawartość tego pliku, tak żeby zawierał tylko nagłówek żądania HTTP pobierającego stronę HTML i następujący po nich pusty wiersz. Następnie zmień w pierwszym wierszu napis

http://example.org/

na

GET / HTTP/1.1

Otrzymany plik powinien zawierać zapytanie HTTP podobne do:

```
GET / HTTP/1.1
Host: example.org
User-Agent: ...
...
<wiersz-odstępu>
```

Wyślij to zapytanie do serwera WWW (tj. do portu 80 adresu IP związanego z nazwą example.org) poleceniem

VO\$> nc -q 3 example.org 80 < HTTPHeaderLive.txt

Opcja -q 3 czeka 3 sekundy przed zamknięciem połączenia. Na ekranie wyświetli się odpowiedź serwera WWW, ale będzie ona nieczytelna dla człowieka. Problematyczny okazuje się wiersz Accept-Encoding: gzip, deflate proszący serwer WWW o kompresję przesyłanych danych. Usuń ten wiersz z pliku HTTPHeaderLive.txt i spróbuj ponownie. Obejrzyj przesyłane pakiety w Wiresharku.

► Sprawdź, czy uzyskasz odpowiedź, jeśli w pliku HTTPHeaderLive.txt pozostawisz jedynie dwa pierwsze wiersze (zaczynające się od GET i Host:) i następujący po nich pusty wiersz. Ponownie obejrzyj pakiety w Wiresharku. Co stanie się, jeśli zostawisz tylko pierwszy wiersz i wiersz odstępu?

▶ Poleceniem

VO\$> telnet example.org 80

otwórz strumień danych do serwera WWW na komputerze example.org. Wpisz tam zapytanie HTTP, czyli wiersze

GET / HTTP/1.1 Host: example.org

a następnie pusty wiersz. W odpowiedzi otrzymasz kolejny raz powyższą stronę WWW.

▶ Poleceniami

VO\$> netstat -146n VO\$> netstat -146

wyświetl uruchomione na Twoim komputerze usługi "przypięte" do konkretnych portów warstwy transportowej. Pierwsze polecenie wyświetla wartości numeryczne, drugie zaś stara się je interpretować wykorzystując plik /etc/services (obejrzyj ten plik).

Uruchom serwer SSH poleceniem

VO#> systemctl start ssh

i ponownie wyświetl listę usług poleceniami netstat.

▶ Wybierz kilka lokalnych usług wykorzystujących protokół TCP, w tym usługę SSH (port 22), serwer echa (port 7) i serwer czasu (port 13). Za pomocą programu telnet połącz się z nimi w interaktywny sposób i wyślij do tych usług jakieś dane. Przykładowo z portem 7 połączysz się poleceniem

VO\$> telnet localhost 7

Nazwa localhost zostanie zamieniona na adres IP maszyny wirtualnej, w której aktualnie pracujesz, tzn. powyższe polecenie utworzy połączenie z działającą lokalnie usługą (serwerem echa) "przypiętą" do portu 7. Aby rozłączyć się, naciśnij kombinację Ctrl +] i następnie wpisz polecenie quit.

Na końcu zamknij maszynę wirtualną Virbian0.

Tutorial #2

Zmień konfigurację maszyn *Virbian0* i *Virbian1*, tak żeby ich pierwsze (i jedyna) karty sieciowe były podłączone do wirtualnej sieci local0. Następnie uruchom obie maszyny.

▶ Na obu maszynach wyświetl dostępne interfejsy sieciowe poleceniami

```
Vi$> ip link
Vi$> ip addr
```

Aktywne interfejsy oznaczone są napisem UP, nieaktywne — DOWN. Drugie z tych poleceń wyświetla dodatkowo przypisane do interfejsów adresy IP. Podobną informację można również uzyskać za pomocą starszego polecenia

Vi\$> ifconfig -a

▶ Interfejsy enp0s3 obu maszyn są połączone ze sobą wirtualną siecią, ale obecnie nie mają one przypisanych adresów IP. Poleceniem

V*i*\$> ethtool enp0s3

sprawdź status warstwy fizycznej karty enp0s3. Zwróć uwagę na pola Speed i Duplex. Deklarowana szybkość połączenia powinna wynosić 1 Gbit/s.¹

▶ Aktywuj interfejsy enp0s3 i nadaj im odpowiednie adresy IP poleceniami:

V0#> ip link set up dev enp0s3
V0#> ip addr add 192.168.0.1/24 dev enp0s3
V1#> ip link set up dev enp0s3
V1#> ip addr add 192.168.0.2/24 dev enp0s3

Wartość /24 jest tzw. maską podsieci i jej znaczenie zostanie wyjaśnione na przyszłych zajęciach. Sprawdź, jak zmieniła się informacja wyświetlana przez polecenia ip link i ip addr. Jeśli przypadkowo nadasz karcie enp0s3 błędny adres IP, możesz usunąć wszystkie przypisane do tej karty adresy poleceniem ip addr flush dev enp0s3.

▶ Polecenie ping służy do testowania warstwy sieciowej. W polu danych pakietów IP wysyłane są wtedy specjalne komunikaty protokołu ICMP. Wykonaj polecenie

VO\$> ping 192.168.0.2

Jaki jest wyświetlany RTT (*round trip time*)? Uruchom program Wireshark (na dowolnej z maszyn) i włącz w nim obserwację wszystkich interfejsów (wybierając sztuczny interfejs *any*). Obejrzyj pakiety wysyłane i odbierane przez program **ping**. Czy znaczniki czasowe (pole *timestamp*) w wysyłanym zapytaniu i odpowiedzi różnią się, czy są takie same?

¹Niestety jak się okaże później w przypadku kart wirtualnych informacje te nie są do końca prawdziwe. Dodatkowo pole Link detected w przypadku fizycznej karty określa, czy z drugiej strony jest aktywna karta sieciowa. Tutaj natomiast będzie równe yes, jeśli tylko aktywujemy interfejs enp0s3 maszyny wirtualnej.

▶ Na maszynie Virbian0 zmodyfikuj plik /etc/hosts, tak aby zawierał następujący wiersz

192.168.0.2 jakaś_nazwa

Sprawdź, że polecenie **ping** działa też z wpisaną tutaj nazwą. Uwaga: takie przypisanie działa tylko lokalnie, na maszynie na której zostało skonfigurowane.

▶ Na maszynie *Virbian1* uruchom polecenie

```
V1$> iperf3 -s
```

zaś na maszynie Virbian0 polecenie

V0\$> iperf3 -c 192.168.0.2

Jaką prędkość przesyłania udaje Ci się uzyskać?

 \blacktriangleright Na końcu na obu maszynach usuń adres IP z interfejs
u $\tt enp0s3$ i deaktywuj ten interfejs poleceniami

Vi#> ip addr flush dev enp0s3
Vi#> ip link set down dev enp0s3

Wyłącz obie wirtualne maszyny.

Wyzwanie #1

- ▶ Utwórz dodatkową maszynę wirtualną *Virbian2*. Podłącz karty sieciowe *Adapter1* maszyn *Virbian1* i *Virbian2* do wirtualnej sieci local1 i następnie uruchom obie maszyny.
- ► Aktywuj karty sieciowe w obu urządzeniach poleceniem ip i sprawdź stan warstwy fizycznej kart poleceniem ethtool.
- ► Karcie sieciowej maszyny Virbian1 przypisz adres IP równy 192.168.100.1, zaś karcie maszyny Virbian2 adres 192.168.100.2. Pamiętaj o masce podsieci /24.
- ▶ Poleceniem ping sprawdź, czy jedna maszyna jest osiągalna z drugiej. Jaki jest RTT? Obejrzyj przesyłane pakiety Wiresharkiem. Wskaż w pakiecie miejsce w którym przechowywany jest źródłowy i docelowy adres IP.
- ▶ Wykorzystaj program iperf3, żeby zbadać przepustowość połączenia między maszynami.
- ► Z maszyny *Virbian1* połącz się z serwerem echa maszyny *Virbian2*. Zaobserwuj przesyłane pakiety w Wiresharkach uruchomionych jednocześnie na obu maszynach.

▶ Zdekonfiguruj karty sieciowe obu maszyn i wyłącz wirtualne maszyny.

Materiały do kursu znajdują się w systemie Canvas: https://canvas.ii.uni.wroc.pl/.

Marcin Bieńkowski